

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1CdoR/11/2025
Identifikačné číslo spisu: 7124205653
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Šobichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:7124205653.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci manželky (matky): Z. H. N., rodená E., narodená XX. P. XXXX, N. X, H., proti manželovi (otcovi): Z. Z. N., narodený XX. S. XXXX, Z. XX, Ž., o návrhu manželky na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom: N. N., narodená XX. S. XXXX a Z. N., narodený XX. P. XXXX, obe maloleté deti zastúpené v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 85P/42/2024, o dovolaní otca maloletých detí proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2025 sp. zn. 23CoP/3/2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2025 sp. zn. 23CoP/3/2025 vo výroku I. v časti potvrdzujúcej výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie o určení výživného otca na maloleté deti a rozsudok Mestského súdu Košice z 16. októbra 2024 sp. zn. 85P/42/2024 vo výroku IV. o určení výživného otca na maloleté deti z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 16. októbra 2024 sp. zn. 85P/42/2024 rozviedol manželstvo manželov, maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky. Rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať ich a spravovať ich majetok. Otca zaviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletej N. sumou 270 eur mesačne a na výživu maloletého Z. sumou 210 mesačne, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Styk otca s maloletými deťmi neupravil.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené v dôsledku odcudzenia sa manželov a ich manželské spolužitie už neplní svoj účel. Manželia už viac ako dva roky spolu nežijú, nehospodária, intímne nežijú, ani spoločne nevychovávali maloleté deti. So zreteľom na postoj manželky, ktorá neprejavila žiadny záujem o obnovu manželstva, nemožno očakávať, že sa manželské vzťahy obnovia. Preto súd manželstvo rozviedol. Maloleté deti pochádzajúce z manželstva súd zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, nakoľko matka maloletých

detí zabezpečuje dlhodobu osobnú starostlivosť o obe deti. Prešetrením pomerov v domácnosti matky neboli zistené v jej starostlivosti o deti žiadne nedostatky. Právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok súd určil obom rodičom. Pri určení výživného súd uviedol, že otec maloletých detí má ukončené vysokoškolské vzdelanie - je absolventom právnickej fakulty. Dlhodobo, podľa vlastného vyjadrenia od roku 2009, pracoval v odbore právo, ako správca konkurznej podstaty, mal pravidelný príjem. Zo zoznamov správcov je už vyčiarknutý. Otec je obžalovaný pre obzvlášť závažný zločin sprenevery a zločin marenia konkurzného a vyrovnacieho konania. Trestné konanie nie je ukončené. Od 06. 04. 2022 do 22. 02. 2024 bol vo výkone väzby. Rozhodnutím súdu bol prepustený z väzby na slobodu s tým, že súd pri existencii väzobných dôvodov nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Z uznesenia Krajského súdu Košice v trestnej veci otca vyplynulo, že obžalovanému Z. Z. N. bola uložená povinnosť oznámiť súdu zmenu miesta pobytu, zákaz vycestovať do zahraničia, povinnosť do skončenia konania zdržiavať sa na adrese trvalého bydliska a zákaz vzdáľovať sa z miesta pobytu okrem uskutočnenia nevyhnutných životných potrieb, lekárskeho vyšetrení, účasti na úkonoch trestného konania alebo iného konania pred orgánom verejnej moci alebo ak dá k tomu súhlas probačný a mediačný úradník, povinnosť dostavovať sa k probačnému a mediačnému úradníkovi v lehotách ním určených, povinnosť do skončenia trestného konania na výzvu znalca dostaviť sa na vyšetrenie. Zároveň mu súd nariadil aj kontrolu technickými prostriedkami - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby. Výživné pre maloleté deti N. a Z. súd určil primerane možnostiam a schopnostiam otca, ako povinného rodiča, ako aj odôvodneným potrebám detí s poukazom na ich vek a odôvodnené potreby. Súd zhodnotil príjem otca podľa potenciality príjmu, pretože otec maloletých detí nepredložil súdu žiadny svoj súčasný príjem, resp. uviedol, že žiadny príjem v súčasnosti nemá a živia ho jeho rodičia. Uviedol, že si nemôže nájsť adekvátnu prácu, nakoľko má monitorovacie zariadenie, nariadený probačný a mediačný dohľad, ktorým bola nahradená jeho väzba v prebiehajúcom trestnom konaní a s tým spojené obmedzenia určené rozhodnutím trestného súdu. Z vyjadrenia probačného úradníka však nevyplývajú otcovi také obmedzenia (napríklad zdravotné), pre ktoré by si otec nemohol nájsť primerané zamestnanie a tak si zabezpečovať svoje životné potreby. Preto bol súd názoru, že otcovi nebránia žiadne objektívne okolnosti zabezpečiť si svoj mesačný príjem z primeranej pracovnej činnosti. Z verejne dostupných portálov na internete (napríklad platy.sk) je zrejmé, že priemerný mesačný príjem z práce právnicka v regióne Žilina sa pohybuje vo výške približne 2.000 eur brutto mesačne, čo činí približne 1.500 eur netto príjem, preto z takého potenciálneho príjmu otca súd vychádzal pri určení jeho vyživovacej povinnosti. Podľa aktuálne platnej Metodiky určenej na výpočet výživného, určil výživné pre maloletého Z. (6 rokov, 14 % príjmu povinného rodiča) vo výške 210 eur mesačne a pre maloletú N. (15 rokov, 18 % príjmu povinného rodiča) vo výške 270 eur mesačne.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) na odvolanie otca maloletých detí rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Rozhodnutie odôvodnil tým, že preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o rozvode manželstva je vecne správny, v konaní bolo preukázané, že manželstvo účastníkov konania je rozvrátené. Rovnako sa odvolací súd stotožnil s tým, že maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky. Ani vo vzťahu k tomuto výroku otec neargumentoval v odvolaní nesprávnosťou. Rovnako vo vzťahu k neupravenému styku otca s maloletými deťmi obsahom odvolania otca nie je argumentácia proti tomuto výroku. Keďže odvolací súd nezistil žiadne vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolací súd tieto výroky potvrdil.

5. V časti určenia výživného otca na maloleté deti súd prvej inštancie vychádzal z potenciality príjmu otca a odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie stotožnil. Podľa neho je možné vychádzať aj z toho, že v regióne Žilina je priemerný mesačný príjem z práce právnicka vo výške cca 1.500 eur v čistom. V konaní nebolo preukázané, že otec nemôže pracovať. Je pravda, že otec má obmedzenia súvisiace s dohľadom, avšak charakter dohľadu nevyučuje, aby si otec so súhlasom probačného úradníka zamestnanie hľadal a aby túto prácu aj vykonával. Metodika, na ktorú poukázal súd prvej

inštancie, má naozaj len odporúčací charakter a údaje uvedené v nej nie sú záväzné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške výživného je však správne a vychádza z preukázaných potrieb detí a možností otca. Z príjmu vo výške 1.500 eur v čistom otec nepochybne môže zaplatiť výživné spolu 480 eur bez ohrozenia svojej životnej úrovne, keďže na jeho spotrebu mu zostáva z tohto príjmu cca 1.020 eur. Na námietky otca odvolací súd uviedol, že ak prvoinštančný súd zisťoval informácie o dohlade od zastupujúceho probačného úradníka, nejde o vadu, ktorá by spôsobila otcovi ujmu. Dôležité je, že zo spisu vyplýva fakt, že otec môže aj počas dohľadu pracovať (ak to príslušnému úradníkovi nahlási). Ak by otec skutočne pracovať nemohol, nemôže byť podľa odvolacieho súdu v neprospech maloletých detí vyhodnotená skutočnosť, že v dôsledku trestného stíhania má otec obmedzené možnosti získavať príjem. Dôvodom tohto obmedzenia je konanie otca, ktorý sa dopustil konania, ktoré môže byť posúdené aj ako trestný čin. Aj keď v súčasnosti otec ešte nie je odsúdený, je zrejmé, že to bolo správanie sa otca, v ktorom orgány činné v trestnom konaní videli znaky trestnej činnosti. Dobrovoľné konanie otca, ktoré viedlo k zníženiu jeho príjmu, nemôže mať za následok, že súd bude pri určení vychádzať toho, že otec nemá žiaden príjem. V takomto prípade možno vychádzať z toho, že otec sa vzdal možnosti dosahovať príjem a súd bude vychádzať z jeho schopností a možností (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Otcove schopnosti sa nepochybne v minulosti prejavovali tým, že otec dosahoval príjem vo výške cca 18.000 eur ročne, čo činí 1.500 eur mesačne. Stanovená výška výživného, aj keby ho otec nesplácal, má význam v tom, že napríklad môže cez inštitút náhradného výživného v dostatočnom rozsahu zabezpečovať výživu maloletých detí. Pre určenie potenciálneho príjmu sú dôležité možnosti otca (vrátane vzdelania), nie faktický stav.

6. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie otec maloletých detí (ďalej aj „dovolateľ“), a to z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie prvoinštančnému súdu.

7. Podľa dovolateľa sa súd prvej inštancie i odvolací súd dopustili vo svojom procesnom postupe natoľko závažných pochybení, že tieto nielen znemožňujú ale až negujú jeho procesné oprávnenia. Nepochybne tým došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie odročil prvé pojednávanie v záujme zistenia skutočného stavu vecí s tým, že je nevyhnutné zabezpečiť (i) správu príslušného správcu dane, (ii) správu probačného a mediačného úradníka a (iii) pripojiť spis v trestnej veci otca maloletých detí. V priebehu druhého pojednávania súd prítomných oboznámil len so stanoviskom príslušného správcu dane. K otázke správy probačného a mediačného úradníka a k otázke prípadných zistení z trestného spisu, neposkytol súd prvej inštancie prítomným žiadne stanovisko. Až na otázku otca v priebehu pojednávania konajúci sudca konštatoval, že sa telefonicky spojil s probačným a mediačným úradníkom a že súčasťou spisu bude úradný záznam z tohto telefonického rozhovoru. O obsahu telefonického rozhovoru však prítomných neoboznámil. Dovolateľ sa o ňom dozvedel až z odôvodnenia vyhláseného rozhodnutia súdu prvej inštancie. Rovnako až z odôvodnenia rozsudku sa dovolateľ dozvedel, že jeho potenciálny príjem by mal byť 2.000 eur v regióne mesta Žilina. Išlo o skutočnosť, ktoré boli dôležité pre meritórne rozhodnutie súdu prvej inštancie a súd prvej inštancie odňal dovolateľovi právo sa k nim vyjadriť. Zároveň súd prvej inštancie neoboznámil strany konania na pojednávaní ani o obsahu zisťovania z trestného spisu. Je pravdepodobné, že sa touto skutočnosťou ani nezaoberal, čo je v rozpore s vyšetrovacou zásadou mimosporového konania. Odvolací súd sa potom napriek jasným a zrozumiteľným vneseným námietkam dovolateľa, dostatočne uvedenými pochybeniami nezaoberal. Prakticky uviedol, že nezáleží na prípadnom porušení procesných pravidiel zisťovania skutočného stavu konania. Okrem toho odvolací súd vychádzal z potenciality príjmu otca maloletých detí, konkrétne zo sumy 2.000 eur, ktorú ustálil súd prvej inštancie. Otec v odvolaní uviedol svoje stanovisko k možnosti, schopnosti a potencialite príjmu. Podľa verejných zdrojov (súd odkázal na stránku platy.sk) by mala byť priemerná mzda v žilinskom regióne pre právnikov vo výške 2.000 eur. Samotná stránka platy.sk, o ktorej sa dovolateľ dozvedel až na základe písomne doručeného rozhodnutia súdu prvej inštancie, odkazuje na stránku profesia.sk. Ponuky práce na stránke profesia.sk pre otca sú v žilinskom regióne minimálne nielen počtom, ale najmä nedosahujú priemernú úroveň 2.000 eur. Napriek tejto skutočnosti, túto časť argumentácie otca odvolací súd absolútne nevyhodnotil. Aj týmto svojím svojvoľným a arbitrárnym postupom v procese hodnotenia dôkazov a nerešpektovaním zásady materiálnej pravdy došlo zo strany odvolacieho súdu k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. K dovolaniu otca sa vyjadrila matka maloletých detí. Uviedla, že s ním nesúhlasí. Otec maloletých detí nie je právoplatne odsúdený, bol prepustený z väzby a tá mu bola nahradená dohľadom probačného úradníka. Nebol pozbavený práva na prácu, t.j. prácu si mohol hľadať a aj ju vykonávať. Už viac ako pol roka nemá žiadne obmedzenia, t.j. ani dohľad probačného úradníka a aj napriek tomu nepracuje. Ako rodič má nielen rodičovské práva, ale aj povinnosti voči svojim maloletým deťom, medzi ktoré patrí aj vyživovacia povinnosť. Tú si už viac ako 4 roky takmer vôbec neplní. Výživné na maloleté deti stanovené prvoinštančným súdom je v adekvátnej výške a zodpovedá nákladom na maloleté deti. Navrhla preto dovolanie otca zamietnuť.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie otca maloletých detí je prípustné a aj dôvodné, preto bolo potrebné rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 449 ods. 1 a 2 CSP) a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

10. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces. Takýto nesprávny procesný postup súdu môže spočívať predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Dovolací súd nie je súdom skutkovým, je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Nie je oprávnený preskúmavať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdov nižších inštancií, a dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. K porušeniu práva na spravodlivý proces však môže dôjsť aj rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní a to tak v procese vykonávania dôkazov ako aj v procese ich hodnotenia. Podstatou dovolacieho prieskumu však nie je prehodnocovanie skutkového stavu dovolacím súdom, ale kontrola postupu súdov nižších inštancií pri procese jeho zisťovania a vyhodnocovania. Otázka, či súd pri zisťovaní skutkového stavu rešpektoval ústavno-procesné zásady (zákaz tzv. deformácie dôkazu, či opomenutého dôkazu, zásadu rovnosti zbraní, priamosti, voľného hodnotenia dôkazov, uvalenie excesívneho dôkazného bremena a pod.) je otázkou procesnoprávnou, ktorá môže byť prezentovaná dovolaciemu súdu v podanom dovolaní ako prípustný dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP.

14. V danom prípade videl dovolateľ naplnenie uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f)

CSP v tom, že súd prvej inštalcie pri rozhodnutí o určení výšky výživného otca na maloleté deti vychádzal zo skutočností, ktoré nezistil riadne vykonaným dokazovaním, ku ktorému by sa on mohol vyjadriť. Odvolací súd potom na uvedenú nesprávnosť nijako nereagoval.

15. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

16. Podľa čl. 6 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

17. V zmysle § 35 a § 36 CMP je súd povinný zistiť skutočný stav veci a preto je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

18. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. V zmysle § 188 ods. 1 CSP súd v zásade vykonáva dôkazy na pojednávaní.

20-. Na zisťovanie skutkového stavu (v mimosporovom konaní skutočného stavu) a hodnotenie skutkových okolností sú povolané súdy prvej a druhej inštalcie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovolaciemu súdu však prináleží kontrola postupu súdu pri procese jeho zisťovania z hľadiska možného popretia zmyslu a podstaty práva na spravodlivý proces (porovnaj sp. zn. I. ÚS 6/2018).

21. V mimosporových konaniach (ako je konanie o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode ich manželstva) sa uplatňuje vyšetrovací princíp spolu s princípom oficiality a materiálnej pravdy. Súd je povinný vykonať aj dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Aj tu ale platí, že konajúci súd má dôkazy vykonávať v zásade na pojednávaní a má povinnosť ku každému dôkazu poskytnúť možnosť vyjadriť sa účastníkovi konania.

22. V prejednávanej veci súd prvej inštalcie svoje rozhodnutie o určení výšky vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti založil na zhodnotení možností a schopností otca, ako povinného rodiča. Vychádzal pritom z potenciality jeho príjmu, keď otec v súčasnosti príjem nemá, je trestne stíhaný a jeho väzba bola nahradená probačným dohľadom. Z vyjadrenia probačného úradníka mal súd zistiť, že otcovi nevyplývajú z nariadeného dohľadu také obmedzenia, pre ktoré by si otec nemohol nájsť primerané zamestnanie a tak si zabezpečiť svoje životné potreby. Z verejne dostupných portálov na internete (napríklad platy.sk) bolo potom podľa súdu zrejmé, že priemerný mesačný príjem z práce právnik v regióne Žilina sa pohybuje vo výške približne 2.000 eur brutto mesačne.

23. Z obsahu zápisníc o pojednávaní pred súdom prvej inštalcie dňa 09. 09. 2024 a 16. 10. 2024 nevyplýva, že by súd prvej inštalcie vykonal dokazovanie dopytom na probačného úradníka otca (hoc aj telefonickým), ani, že vykonal dokazovanie na zistenie pracovných ponúk pre právnik v regióne Žilina. Z obsahu zápisníc nevyplýva ani to, že o skutočnostiach, ktoré mal zistiť z takto vykonaného dokazovania, súd oboznámil účastníkov konania a dal im možnosť sa k zisteným skutočnostiach vyjadriť.

24. V procese zisťovania skutočného stavu veci sa tak súd prvej inštalcie dopustil pochybenia, ktoré porušilo právo otca maloletých detí na spravodlivý proces. Skutočnosti rozhodujúce pre určenie výšky vyživovacej povinnosti otca súd prvej inštalcie nezistil dokazovaním vykonaným na pojednávaní a otcovi nedal možnosť sa k nim vyjadriť (skutkovo, či právne argumentovať, prípadne navrhnúť iné dôkazy). O skutočnostiach rozhodujúcich pre určenie jeho vyživovacej povinnosti na maloleté deti sa tak otec dozvedel až z písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštalcie. Tieto pochybenia

nenapravil na odvolacie námietky otca ani odvolací súd.

25. Konanie pred súdmi nižších inštancií je tak postihnuté vadou zmätočnosti, kedy súdy nesprávnym procesným postupom znemožnili otcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie otca maloletých detí je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Keďže nápravu zisteného pochybenia nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

26. V ďalšom konaní sú súd prvej inštancie a odvolací súd viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

27. O náhrade trov dovolacieho konania a náhrade trov pôvodného konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 453 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.